

SUYA SABUNA DOKUNMAYIN!

DOST KAYBEDERSİNİZ, NÜFUZUNUZDAN OLURSUNUZ!

(Bir Watsap grubunda, “*Diyanet ve Görmez’le ilgili değil, yolunu kaybeden gençlikle ilgili çareler konuşalım*” diyen bir “Hoca” kardeşime!)

Sevgili Kardeşim, savrulan toplumu, kaybolan gençliği laik esasa dayalı eğitim veren karma liseler mi düzeltecek? Bir zamanlar bu liselerde Ramazan ayında elinde sigarayla “din dersi”ne giren Türkçe ve Beden Eğitimi öğretmenleri mi düzeltecek? Günümüzde dahi Ankara’nın en başarılı okulunda, dışarıda olduğu gibi derse de başı açık giren ve öğrenci kendisine sorduğunda, “*başörtüsü tercihe bağlıdır*” diye cevap veren “bayan din dersi öğretmeni” mi düzeltecek? Onlar şekil 1’de görüldüğü üzere en iyi (!) şekilde düzlüyorlar zaten gençliği! İşbu durumda, gençlikle birlikte bütün millete yol gösterme sorumluluğunun en büyük payı Diyanet’in değil mi? Laik düzen bile, “*halkı din konusunda aydınlatma*” vazifesi yüklemiş Diyanet’e!

“*Kaybolan gençlik*”ten söz ediyorsunuz. Özellikle son 15 yılda gençliği ve toplumu neden kaybettik? Gezi olaylarında elimizle yetiştirdiğimiz gençliğe kendimizi neden taştattık?! Oryantalist din üretme çabasında olan Diyanet, neden halkı ve gençliği irşat etmekle uğraşmadı da “*Türkçe Olimpiyat*” fetvalarıyla uğraştı? Asli vazifesini bir kenara atarak neden sürekli olarak bir schow’dan öteki schow’a koştı? Ardı arkası kesilmeyen kutlu doğumlar, paneller, sempozyumlar, üç dinin temsilcisi tarafından kurulan “dinler bahçeleri” ve ardı arkası kesilmeyen içi boş oturumlar... TV’sinden radyosuna, her türlü dergisinden kitabına ve broşürüne kadar her çeşit medya vasıtası elinde bulunmasına rağmen, Diyanet neden irşat faaliyeti yapılmadı? Sayıları 120 bine varan din görevlisiyle, 6 haneli bir köye varana kadar her birimin başında, maaşlı ve en azından lise tahsilli bir temsilcisi de var. 15 yıldır Hükümetin bahşetmediği maddi ve hukuki imkân da kalmadı.

İrşat, Diyanet İşleri Başkanı’nın, bir sezon camide sabah namazında sayılı vatandaşla buluşmasından mı ibaretti? Bir kandil gecesinde Başkan’ın, camiye taşıma getirilen çocukların arasında poz vermesinden mi ibaretti?

İrşat, kameralar eşliğinde Başkan’ın kabir ziyaretini ifşa etmesinden mi ibaretti, erkeklerin Cuma namazıyla dahi ilgilenmeden “*Haydi Kadınlar Camiye*” kampanyası düzenlemekten mi ibaretti?

Devletin halkı din konusunda aydınlatma gideri maksadıyla ayırdığı bütçeyle, termal kaplıcalarda yeni ve çağdaş din üretimi için toplantılar yapmak

mi irşattı? Yoksa, yurdun her bir köşesinde, elimizdeki sarsılmaz ve kıyamete kadar geçerli dinle halka ve gençliğe hakkı öğretmek mi irşattı?

Diyanet'i konuşmamakla bunları görmezden mi geleceğiz?

Sabık Başkan Görmez'in, dün görevinden ayrılmasıyla 15 yılda yerleştirdiği icraatının da bittiğini mi sanıyorsunuz? Aksine aynen devam ediyor. Bu etki, en iyi yönetimlerin elinde dahi 30 yıl devam edebilecektir.

Bu olumsuz tesirle, Diyanet'in elinde bulunan vakıf, dernek, cami, Kur'an Kursu ve Eğitim Merkezi gibi vasıtaların yanı sıra, imam, müftü, vaiz gibi kadrolardan oluşan eğitim ordusu, göz göre göre heba edilirken, siz kaybolan gençliği, küçük çaplı medreselerde, 30-40, ya da 50-60 (velev ki 1000 olsun) gençle mi kurtaracaksınız? Keşke tüm gençlik o imkânı yakalasa!

Dolayısıyla Görmez gitti her şey bitti yok! Belki asıl mesele yeni başlamıştır. O yüzden topu taca atamayız! Yorgan gitti kavga bitti diyemeyiz!

Güya iyi maksatlarla oluşturulan "ulema" patentli watsap gruplarında, ne yazık ki, "zülf-i yâre dokunup çevre ve dost kaybetmeme sâiki", hâkim illet olarak karşımıza çıkmaktadır. Temeli menfaate dayanan bu "sâik"ın adı, günümüzde "*konjonktür*" veya "*ince siyaset*" olmuş. Ümmetin hayır ve şerrini konuşmaktan korkup bu vazifeden içtinap eden bir topluluk, hangi hayrı işleyebilecek, hangi birliği kurabilecektir? Kurduğunu varsaydığımız birlik, ne işe yarayacaktır?

Herkesi idare edeyim de ortalık güllük gülistan olsun diyen şahsın da birliğin de yapacağı bir hayrın olabileceğini düşünemiyoruz. Olsa olsa bu kişi ve oluşturulan gruplar kendi gönlünü şen ederler, türbinlerini oynarlar. Herkese mavi boncuk dağıtan anlayışla şer engellenemez, kötülerin yolu kesilemez. Bu konuda, "*kıyamet günü hiçbir gölgenin olmadığı günde Allah'ın gölgesi altında gölgelenecek 7 sınıfın*" içerisinde;

"Allah için birbirini sevip bir araya gelen ve gerektiğinde Allah için birbirinden ayrılan iki adam" ilkesine yer verilmesi boşuna değildir. Bu mükafata kavuşmak da kolay değildir.

Aynı şekilde Tirmizi'nin Fiten bahsinde "hasen" rivayetle gelen ve kızıl afetlere, yere batırılmaya veya sîretin bozulmasına sebep olan 15 kötü fiilin arasında zikredilen, "*kavmin en rezilinin başa geçirilmesi*" ve "*bir kimseye şerrinden korkulduğu için saygı duyulması*" maddeleri de hatırdan çıkarılmaması gereken esaslardan olmalıdır.

Dün güçlü zamanındayken Fetö'ye karşı da aynı tavırlar gösterildiğinden dolayı Fetö palazlanabilmiştir. Düşene vurmak kolay olduğundan, dün

alkışlayanlar dahi bugün Fetö'ye rahatça vurabiliyor. Bunun, marifet ve kahramanlık olmadığı açık. Nitekim 15 Temmuz zaferinden sonra, sırtında “HERO” tişörtüyle mahkemeye gelen darbeci sanık askerler dışında “Fetöcü” kimse de kalmadı (!) zaten.

Öyleyse, kötü icraat ve fikirlerine ses çıkarılmayan kimselerin, yarının “Fetö”sü olabileceğini göz ardı etmek, ciddi bir basiretsizlik olur. Asıl marifet, kötü bir hareketin yıkılmasının ardından değil, zuhur eder etmez kötülükle mücadeleye azmetmektir.

“Âlim”, hadis rivayet eden sahabeyi yalancılıkla itham eden bir şahsiyeti tezkiye edemez. Kendisine “hoca” veya “alim” denen bir şahıs, hangi saikle olursa olsun, “*sahih de olsa, toplumun kabul etmediği ve toplumda uygulanamayan hadislerin bir değeri olmadığını*” haykıran bir anlayışa destek veremez. Her şey ortaya dökülmesine rağmen, böylesi fasid bir anlayışa veya bunları savunan zihniyetin sahibine hala destek verme sevdasındaysa, bu cinsten oluşan sözde alimlerle hangi birliği kurabilirsiniz ki?

O halde, bırakın gerçek hayatı, küçücük watsap gruplarında bile, kimin adına ve kaç kişinin hatırına gerçekleri paylaşma yasağı getirme cüretini gösteriyorsunuz?

Bunun haklı bir gerekçesi varsa, birisi çıksın, Görmez hakkında iddia edilenleri tek tek ele alsın ve söyleyebilirse şayet, “*bunlar yanlış değil, doğrudur!*” desin! Görmez’in icraat ve fikirlerini savunacak bir babayiğit, önce bu ameliye ile işe başlamalıdır.

BU FİKİRLERİ KABUL EDER MİSİNİZ?..

DİB Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez hakkındaki eleştirilerin ayyuka çıktığı bu günlerde, bazı zevatın da Görmez’i sahiplenme sâikiyle fikir ve icraatlarını onayladıklarına şahit olmaktayız. Bu tavrın özellikle ilim iştigali içerisinde olan bazı çevrelerden gelmesi oldukça şaşırtıcı...

Biz diyoruz ki, Görmez’i savunanlar veya tezkiye edenler, Görmez’e ait aşağıda vereceğimiz bazı örnek fikirlere, bunun yanı sıra, Görmez devrindeki Diyanet ve TDV’nin icraatlarından getireceğimiz örneklerle de kısa bir göz atsınlar. Bu zevat, şayet “*Görmez’in bu fikirleri yanlıştır*” diyemezlerse, aşağıda örneklerini verdiğimiz sakat fikirlerini tasdik etmiş olacaklardır.

Görmez’i tezkiye eden Hocalar (Görmez’in fikirlerinden olmak üzere);¹

“Bazı sahabe ve râvilerin olaylardan çıkardıkları yanlış hükmü, fikhî bir formülasyona sokarak Hz. Peygamber’e isnad ettikleri”² (Bu ifade, sahabe hadis uydurmuştur, demektir),

“Hadis rivayetlerinin Hz. Peygamber’e ait olmaması nedeniyle hadislere kutsallık izafe edilemeyeceği”,³

“Sahih de olsa, toplumun kabul etmediği ve toplumda uygulanamayan hadislerin bir değeri olmadığı”,⁴

“Başörtüsünün Taabbudi/Dini/Hukukî (Bağlayıcı) değil, ahlaki (mendup) bir gelenek olduğu”,⁵

“Müslüman bayanın ehli kitap (Yahudi ve Hristiyan) erkeklerle evlenebileceği”,⁶

“Bayanların özel hallerinde namaz kılableceğini, (normal zamandaki gibi) Kabe’yi tavaf edebileceği”,⁷

“Sünnetin bir model olarak asırdan aşıra taşınmadığı”,⁸

¹ Not: Burada olsa özet olarak verilen görüşlerin orijinal ifadeleri, siyak ve sibakıyla birlikte diğer yazılarımızda ve hazırladığımız kitapta verilmiştir. Sözü uzatmamak adına burada - tırnak içi de olsa- özet verilmiştir. Yazının uzamaması adına, başka yazılarımızda geçtiği için başlangıçta kaynaklar da verilmemişti. Okuyucularımızın talebi üzerine kaynaklar dipnotlar halinde eklenmiştir.

² Görmez, “Hadislerde Delalet Sorunu”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İhtisas Toplantısı Tebliğ ve Müzakereler 02-06 Ekim 2002, s. 240.

³ Mehmet Görmez, “Hadislerde Delalet Sorunu”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı, Tebliğler ve Müzakereler, s. 229, 232.

⁴ Görmez, Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanmasında Metodoloji Sorunu, s. 231, 233, 240, 334. Bkz. Fazlurrahman, Tarih Boyunca İslâmî Metodoloji Sorunu, s. 44, 45, 46, 157; Özafşar, Hadisi Yeniden Düşünmek, s. 338.

⁵ İslamiyat Dergisi, Cilt 4, Sayı: 2, Nisan Haziran 2001, sayfa, 33.

⁶ Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı – I (15-18 Mayıs 2002), İstanbul, (DİB baskısı, Ankara, 2004), s. 292.

⁷ Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı - I (15-18 Mayıs 2002), İstanbul, (DİB baskısı, Ankara, 2004), s. 366.

⁸ Mehmet Görmez, “Hadislerde Delalet Sorunu”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı, Tebliğler ve Müzakereler, s. 227.

“İslam alimlerinin ve İslami ilimlerin din adına doğruyu bulamadığını, bu yüzden İslami ilimlerin yok edilip yerine çağa uygun olarak yenilerinin ihdas edilmesi gerektiği”,⁹

“Hadislerin, Kur’an’ı her asra uygun şekilde tatbik etmenin (yani anlamının) önünde en büyük bir engel teşkil ettiği”;¹⁰

“Rivayetlerden (hadislerden) her birinin serbest içtihadın önünde engel teşkil ettiği ve bu rivayetlerin (hadislerin), içtihadın alanını daralttığı”,¹¹

“Eğer çok dinli yaşam yeniden ele alınacaksa bütün dinlerin tecrübelerinden yararlanmak gerekir”¹² (Dinler Arası Diyalogu onay veren sözler),

“Hadislerin peygambere aidiyeti kesin bile olsa, toplum tarafından kabul edilmiyor ve toplumda uygulanmıyorsa, bir değeri yoktur”,¹³

(Aynı kaynakta ve aynı yerde Mehmet Görmez, toplumun kabul ettiği ve din adına yaşadığı hayatı “sünnet” olarak tanımlıyor ve bu tanımdaki “sünnet”i, yani toplumun yaşadığı hayatı, hadislerin doğru olup olmadığı konusunda kıstas kabul ediyor.¹⁴ Bu şekildeki sünnet tanımının hadis ilmindeki sünnet’le hiçbir alakası yoktur. Fazlurrahman bu anlayışa, “**yaşayan sünnet**” der.¹⁵),

“Sünnet’in delilleri olarak gösterilen ayet ve hadislerin, bu konuda delil olamayacakları”,¹⁶

⁹ Mehmet Görmez, “Hadislerde Delalet Sorunu”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İstişare Toplantısı, Tebliğler ve Müzakereler, s. 227-233.

¹⁰ İslam’ın Anlaşılmasında Sünnetin Yeri ve Önemi -Kutlu Doğum Sempozyumu 2001-, TDV Yayınları, Ankara, 2008, s. 269.

¹¹ Görmez, “Hadislerde Delalet Sorunu”, DİB Güncel Dini Meseleler Birinci İhtisas toplantısı, Tebliğ ve Müzakereler 02-06 Ekim 2002 Ankara, TDV matbaası, Ankara, 2004, s. 229.

¹² Mehmet Görmez, “**Avrupada Çok Dinli Yaşam**” başlıklı Konrad Vakfı’nda yaptığı sunum/makale’de geçen orijinal ifade. Aynı sunum metninde Görmez, Aynı toplantıda, Hristiyanların iddiası olan ve Kur’an’ın açıkça reddettiği “**Hız. İsa’nın çarmıha gerilmesi**” hadisesini tenkit etmeksizin (gerçekmiş gibi) anlatıyor. Şayet kaldırılmamışsa Konrad Vakfı sitesinde ve Mehmet Görmez’in kendi sitesinde mevcut idi. (Bkz: http://www.mehmetgormez.com/dosyalar/1_36753061_4101327).

¹³ Görmez, Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanmasında Metodoloji Sorunu, s. 222, 223, 231, 233, 234, 240.

¹⁴ Görmez, Sünnet ve Hadisin Anlaşılması ve Yorumlanmasında Metodoloji Sorunu, s. 222, 223, 231, 233, 234, 240.

¹⁵ Fazlurrahman, İslam Metodoloji Tarihi, s. 29, 30, 31, 83, 157, 158. Ayrıca bkz. M. Emin Özafşar, Hadis Yeniden Düşünmek., s. 29, 75, 77, 78, 100, 337, 338.

¹⁶ Makale, 22 Mayıs 2015 tarihi itibarıyla adı geçen sitede mevcuttur. Görmez, “Sünnet’in Kaynak Değerini Temellendirme Sorunu”, s. 8-10. (Görmez’e ait bu makale, Görmez’in kendi web

*“İslami Rönesans denilecek hareketin yeniden inşâ edilmesi gerektiği”;*¹⁷

Gibi, İslami esaslarla örtüşmeyen fikirleri kabul etmiş olmazlar mı?..

DIYANET, TÜRKİYE DIYANET VAKFI VE BU VAKFA BAĞLI BİRİMLERİN İCRAATLARI

Yukarıda bahsi geçen Görmez’e ait şahsi fikirler dışında; Diyanet, Türkiye Diyanet Vakfı ve bu vakfa bağlı birimlerin icraatlarında yer aldığı halde Dinimiz esaslarıyla bağdaşmayan fikir ve çalışmalardan da söz etmek mümkündür. Ne var ki bu takdirde çok daha vahim ve açık itikadi sakatlıklarla karşı karşıya kalırız.

Diyanet veya TDV’nin uzantısı olan kurumların icra ettikleri etkinliklerde veya bastıkları kitap ve dergilerle, Dini Yüksek İhtisas Merkezi programlarında ders notu ve yardımcı ders notu olarak **yer alan materyalde;**

*“Yahudilik ve Hristiyanlığın da kurtuluşa/cennete götüreceği”;*¹⁸

*“Müslümanların bir tek benim dinim doğrudur, diyemeyeceği, günümüzdeki başka dinlerin de doğru olabileceği”;*¹⁹

sitesinden alınmıştır (www.mehmetgormez.com). Dipnotta Görmez, bu makalenin, 2006 tarihinde İSAM tarafından yayınlanan bir kitapta bölüm olarak yer aldığını bildirmektedir. Bunlar yazılınca site tamamen temizlendi, bir süre sonra yeniden düzenlendi ve bu makaleler kaldırılmış... Makalenin aslı, site resimleriyle birlikte elimizde mevcut.

¹⁷ “Türk Dünyasının Dini Meseleleri”, TDV yayınları, 1998, Ankara, s. 191.

¹⁸ Mahmut Aydın, “*Dinsel Çoğulculuk Üzerine Bir Müslüman Mülahazası*”, s. 123.

[Makale, Hasekiler Programı, yardımcı Ders Notları içerisinde yer almıştır. Haseki öğrencilerine verilen “HADİS DERSLERİ” adlı toplama bir ciltte yer alan bir makaledir. Makalenin aslı Ankara Okulu tarafından da kitapta da yayınlanmıştır. (Mahmut Aydın, “*Dinsel Çoğulculuk Üzerine Bir Müslüman Mülâhazası*”, Hristiyan Yahudi ve Müslüman Perspektifinden Dinsel Çoğulculuk ve Mutluluk İddiaları, Ankara Okulu Yayınları, Ankara, 2005)];

Adnan Aslan, "Dinler ve Hakikat: J. Hick ve S. H. Nasr'ın Felsefesinde Dini Çoğulculuk", TDV Yayınları, 2010, s. 13, 47, 49, 58. (Yazar **Adnan Aslan**'nın, bu kitabı, Diyanet Haseki Eğitim Merkezleri Programı “**Yeni Kelam Meseleleri I**” dersinin yardımcı kitapları arasında yer aldığını da görüyoruz. (Bkz. DİB, İhtisas Eğitim Programları, Ankara, 2013, s. 141). Bu çalışma, 2015 yılı ocak ayı itibariyle Diyanet Haseki Eğitim Merkezleri ders programında mevcuttu).

¹⁹ Mahmut Aydın, “*Dinsel Çoğulculuk Üzerine Bir Müslüman Mülâhazası*”, s. 92, 93, 95, 98, 121, 123. (Diyanet Hasekiler Ders Programı’nda Yardımcı Ders kitabı olarak konmuş. 2015 itibariyle devam ediyordu).

“Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm ve Hinduizm gibi beşerî dinler de İslâmiyet gibi mütekâmil dinler olduğu”,²⁰

“Yahudilik ve Hristiyanlık şöyle dursun, Çin ve Japon dinleri gibi geleneksel dinlerin de bugün bozulma olsa bile mazerete binaen insanları kurtuluşa götüreceği”,²¹

“Herkes tatmin olduğu dine uymakla mükelleftir. Kendi dininin sunduğu hakikatle tatmin olan kimse, İslâm'ı kabul etmekle sorumlu değildir. Bir kimsenin kalbinde İslâm'ın doğru bir din olduğuna dair his oluşmazsa, o kimse İslâm'ı kabul etmek zorunda değildir. Bu durumda o kimse, İslâmiyet dışında inandığı dinle amel etmekle kurtuluşa ereceği”,²²

“İslam alimleriyle bize gelen dini sitemin köhnemiş ve köhnetici olduğu, (Fazlurrahman Abduh ve Reşit Rıza gibi şahsiyetlerin çalışmalarının amacı belirtilirken ifade ediliyor)”,²³

*“Hz. Muhammed (s.a.v.)’in, beşerden bir öğretmenin olabileceği”,
“Kur’an’daki kıssaları aşına olduğu birinden almış olabileceği”,²⁴*

²⁰ Adnan Aslan, "Dinler ve Hakikat: J. Hick ve S. H. Nasr'ın Felsefesinde Dini Çoğulculuk", TDV Yayınları, 2010, s. 13. (Yazar **Adnan Aslan**'nın, bu kitabı, Diyanet Haseki Eğitim Merkezleri Programı "**Yeni Kelam Meseleleri I**" dersinin yardımcı kitapları arasında yer aldığını da görüyoruz).

²¹ Adnan Aslan, "Dinler ve Hakikat: J. Hick ve S. H. Nasr'ın Felsefesinde Dini Çoğulculuk", TDV Yayınları, 2010, s. 47, 49. (Yazar **Adnan Aslan**'nın, bu kitabı, Diyanet Haseki Eğitim Merkezleri Programı "**Yeni Kelam Meseleleri I**" dersinin yardımcı kitapları arasında yer aldığını da görüyoruz).

²² Adnan Aslan, "Dinler ve Hakikat: J. Hick ve S. H. Nasr'ın Felsefesinde Dini Çoğulculuk", TDV Yayınları, 2010, s. 58. (Yazar **Adnan Aslan**'nın, bu kitabı, Diyanet Haseki Eğitim Merkezleri Programı "**Yeni Kelam Meseleleri I**" dersinin yardımcı kitapları arasında yer aldığını da görüyoruz).

²³ Diyanet, Evrensel Mesajlar İslâm'a Giriş, DİB Baskısı, Ankara, 2008, s. 615. (Yeni Şafak Gazetesi Baskısı, s. s. 436). Kitaptaki bu ifadelerin yer aldığı makale, Zamanın Diyanet'ten sorumlu Devlet Bakanları Mustafa Said Yazıcıoğlu ve Faruk Çelik'in Danışmanlığını yürüten ve ardından, DİB Strateji Başkanlığı görevine getirilen, senelerce bu görevi yürüttükten sonra da Başbakanlık Başdanışmanı olan Dr. Necdet Özsoy'a aittir.

²⁴ W. Montgomery WATT, "HZ. MUHAMMED MEKKE'DE", İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi/TDV KURAMER (Kur'an Araştırmaları Merkezi) Yayınları, Step Ajans Matbaacılık, Mayıs, 2016, İstanbul, s. 199.

Kuramer, 29 Mayıs Ünv. ne, 29 Mayıs Ünv. de Türkiye Diyanet Vakfı'na bağlıdır. Vakfın yönetimi ise, Diyanet büyüklerinden oluşmaktadır. DİB Başkanı, Mütevelli Heyeti Başkanıdır.

“Kur’an’ın, Hz. Peygamber (s.a.v)’in büyük bir deha eseri olduğu”,²⁵

“O gün dolaşımda bulunan bilgilerin Muhammed’e aktarılmış olabileceği”,²⁶

“Lat ve Menat’ın semavi varlıklar olduklarına itiraz edilemeyeceği, bunun İslam’ın tek tanrılı din anlayışına da aykırı olmadığı”, (Yani, “Lat ve Menat’ın semavi varlıklar olduğu ve bunun İslamiyet’e aykırı olmadığı),²⁷

“Hz. Peygamber (s.a.v.)in, davasında başarı için putlara tapma eğiliminde olduğu, müşriklerden elde ettiği dünyevi menfaatler karşılığında onların ilahlarını bir bakıma tanıdığı, mutabakat sağlanamayınca o ayetlerin neshedilgi”,²⁸

“Kur’an’ın, Allah’ın sözleri olduğu inancının yeniden mercek altına alınması gerektiği”,²⁹

“Kur’an’ın sözlü bir iletim döneminden geçtiğini ve tarih boyunca şimdi okuduğumuz Kur’an’ın geliştiği”,³⁰

“Kuran tasavvurumuzun gözden geçirilmesi ve Kur’an’ın kaynak değerinin tartışılması gerektiği”,³¹ “sahabeden gelen bir haberin reddedilebileceği, Hz. Peygamber’den gelip de vahye uymayan şeyin de kabul edilemeyebileceği,

²⁵ W. Montgomery WATT, a.g.e., s. 198.

²⁶ W. Montgomery WATT, a.g.e., s. 199.

²⁷ W. Montgomery WATT, a.g.e., s. 139.

²⁸ W. Montgomery WATT, a.g.e., s. 139, 143.

²⁹ Diyanet, Uluslararası Avrupa Birliği Şûrası Tebliğ ve Müzakereleri (3-7 Mayıs 2000) I, Ankara, 2000, s. 442. Bardakoğlu’nun, Ebu Zeyd’in bu görüşlerini onayladığı cümleler için de bkz. aynı kitap, s. 517, 518.

³⁰ Diyanet, Uluslararası Avrupa Birliği Şûrası Tebliğ ve Müzakereleri (3-7 Mayıs 2000) I, Ankara, 2000, s. 442. (Sempozyumda Ebu Zeyd’in sözü, yine Bardakoğlu bu sözü de onaylıyor.

³¹ Türkiye Diyanet Vakfı, Kur’an ve Kadın Sempozyumu 4-5 Haziran 2010, TDV Yayın Matbaacılık, 2013, Ankara, s. 183-185.

(5-6 Haziran 2010 tarihinde, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından, Ankara’da TDV Konferans salonunda “**Kur’an ve Kadın**” konulu bir sempozyum düzenlendi. Sempozyum yetkililerinin açıklamasına göre, Diyanet de bu etkinliğe onay ve destek verdi. Sempozyumda, Diyanet’ten bazı üst düzey yetkililer ve Ankara İlahiyat ağırlıklı olmak üzere üniversitelerden Öğretim Üyeleri ve TDV’den yetkililer sunum ve müzakerelerde bulundular. O sıra Bşk. Yard. olan ve birkaç ay sonra DİB Başkanı olan Görmez’in de sempozyumda son oturumda sunumu vardı. Görmez son anda bu sunumdan çekilip kayboldu ve tebliğ sunmaktan vazgeçti.)

(Müslüman bireyi rahatsız eden şeyin) Allah'ın sözü olması durumunda ise Allah'a, 'sen bizimle böyle misaklaşmadın!' şeklinde itirazda bulunulabileceği,³²

"Kur'an'ın zaman ve mekan üstü tükenmez bir hazine olmadığı",³³

"Güncel ve bilimsel kriterlere uygun nitelikli dini bilgi üretiminin gerekliliği",³⁴

"Bugünün insanına sunmakta zorlanılacak ve savunmaktan aciz kalınacak bilgiler asla öğretime konu edilmemesi gerektiği",³⁵

"Gelenek (fıkıh tefsir akaid ve hadis ilmi İslami ilimlerde bulunan bilgiler), vahye dayalı bile olsa, geçmişten kalan fikir ve uygulama olduğu" (yani değersiz, geçersiz),³⁶

"Din adına, kadın hakkında, geleneği oluşturan ve din adına görüş belirten erkek egemen yorumdan kaynaklanan yanlış bilgilerin bulunduğu",³⁷

"Devrimizde kadının rolünün, peygamber dönemindekinden farklı olduğu ve bu yüzden kadın erkeğin mirası eşit olması gerektiği",³⁸

Gibi, İslam itikadına aykırı düşünce ve iddialara yer verilmiştir.³⁹

&&&

³² Türkiye Diyanet Vakfı, Kur'an ve Kadın Sempozyumu 4-5 Haziran 2010, TDV Yayın Matbaacılık, 2013, Ankara, s. 168-171.

³³ Türkiye Diyanet Vakfı, Kur'an ve Kadın Sempozyumu 4-5 Haziran 2010, TDV Yayın Matbaacılık, 2013, Ankara, s. 183-185.

³⁴ DİB, Stratejik Plan (2009-2013), Aralık, 2008, Ankara, s. 43. Ayrıca bkz. s. 41, 60, 61, 78. Ayrıca bkz. Diyanet Aylık Dergi, Kasım 2006, s. 22.

³⁵ Diyanet Aylık Dergi, Kasım 2006, s. 24. (Devrin Başkan Yard. Muhammed Şevki Aydın yazısı.)

³⁶ Diyanet, İslam'a Giriş, Evrensel Mesajlar, DİB Baskısı, Ankara, 2008, s.57. (Yeni Şafak Baskısı, s. 43). (Yukarıda özeti verilen ifadeler, Prof. Dr. Hayrettin Karaman'a aittir).

³⁷ Diyanet, İslam'a Giriş, Evrensel Mesajlar, DİB Baskısı, Ankara, 2008, s. 645. (Yeni Şafak Baskısı, s. 457). (İfadenin yer aldığı makale, Marmara İlahiyat Fakültesi Dekanı olan Prof. Dr. Ali Köse'ye aittir).

³⁸ Diyanet, İslam'a Giriş, Evrensel Mesajlar, DİB Baskısı, Ankara, 2008, s. 693. (Yeni Şafak Baskısı, s. 492). (İfadenin yer aldığı makale, Görmez'in, Ayşe Sucu'dan sonra Türkiye Diyanet Vakfı Kadın Kolları Başkanlığına getirdiği Hafsa Fidan'a aittir).

³⁹ Bu fikirler, müstakil olarak ele alan makalelerimizde ve bitmek üzere olan kitabımızda siyak ve sibakıyla birlikte orijinal ifadeleriyle de verilmiştir.

Bu fikirlerin Diyanet yayın ve icraatlarında yer aldığını bildiği halde, “*İşte, son 15 yılda Diyanet güzel icraatlar yaptı*” diyen Müslüman, bu fikirleri de kabul etmiş olur...

Bu fikirlere güzeldir diyenler varsa, bizim onlara söyleyebileceğimiz, hidayet temennisinden başka bir şey değildir.

Ya bunu bir de “alim” ya da “hoca” yaparsa, varın siz düşünün afeti... Bu afet, “*Allah’ın huzurunda Allah’ı yalanlayan kimseye yalancı şahitlik yapmak*” kadar kötüdür.

Bu tavra düşen sözde “âlim”, yarın Rasûlü Ekrem (s.a.v.) Efendimiz’in huzuruna nasıl çıkacaktır merak edilir?..

ASIL KONUMUZA DÖNERSEK

Görmez’in, İslamoğlu ile, Mustafa Öztürk’le veya Mehmet Okuyan’la bağlantı ve dayanışmasını müdellel olarak bilmek ve bildirmek, görevden ayrılmış da olsa Görmez’i tanımaktan daha önemli değil midir? Ulema topluluğunun bunu bilmesi gerekmez mi? Bunu bilmeyen ulema neyle hangi konuda mücadele verecektir acaba? Bundan gocunmanın sebebi nedir?

Hak yolunda mücadelede de kemiyet değil, keyfiyet önemlidir. Aynen Kur’an-ı Kerim’deki Talut (a.s.) örneğinde olduğu gibi.

Tek bir şahsın kendinden aldığı yetkiyle belirlediği kural ve ambargolarla bir yer çekip çevrilme isteniyor ve bununla hakikatin konuşulması engelleniyorsa, buraya ulema topluluğu denmez...

Bir kimse, özellikle ilimden bir nasibi bulunan birey, küfür, hakaret ve şeri şerife muhalif laf etmedikçe konuşma hürriyetine sahiptir, konuştuğunun sorumluluğu da kendine aittir. O konuşma, kendine güvenen adamın tenkidine de her daim açıktır.

Alimin içi, dışı, sermayesi, varı yoğun ilimdir. İlmin konusu itikat, iman, amel ve irşattır. O zaman, bu dört ana unsura aykırı gelişmeler karşısında alim, nasıl kör, sağır ve dilsiz kalabilir ki? Alim, iddia edilen bir şey varsa, gerekeni yapacaktır, yoksa, yok diyecek, onu ispatlayacaktır.

Selam ve dua ile Allah’a emanet olunuz!

06.07.2017

Dr. Ahmet GELİŞGEN

www.ahmet.gelisgen.com